

[Leonhard Hansen.]

rent bortset herfra kan jeg ikke se, efter hvilke Lovbestemmelser Staten foretager denne Lønmanipulation, forinden de paagældende er ansat.

At der ikke blandt Tjenestemænd og Arbejdere inden for Post- og Telegrafvæsenet er videre Begejstring for Ledelsen, fremgaar af adskillige Henvendelser, jeg har haft i disse Dage. F. Eks. gør man mig opmærksom paa, at det ikke har været muligt at faa fastsat den daglige Tjenestetid paa Postgirokontoret, hvor Arbejdet udføres i et infernalsk Spektakel og i et Tempo, der langt overstiger, hvad der finder Sted under lignende Forhold i Udlandet. Det paastaas saaledes, at Bogholderimaskinerne i denne Afdeling bliver ført for haardt, ligesom det paastaas, at Postgirokontoret i Breslauer, der er paa nogenlunde Størrelse med København, beskæftiger et Personale paa ca. 700 Personer mod godt 400 her i København. Det betyder formentlig, at man overbelaster Personalet, som det ikke er lykkedes at faa fastsat, hvor lang Tjenestetiden skal være, hvilket jeg mener det maa have Krav paa.

Jeg kunde nævne andre Eksempler, men disse maa være tilstrækkelige til at paavise Etatens Egenraadighed og Mangel paa Forstaaelse over for Personalet, og det var det, jeg henstillede til den højtærede Minister at ændre. Jeg forstaaer godt Vanskelighederne for en ny Minister ved at sætte sig ind i saadanne egenartede Spørgsmaal, men jeg havde nu foretrukket et Løfte fra Ministeren om en Undersøgelse af Forholdene inden for Post- og Telegrafvæsenet fremfor en ensidig Embedsmandsredegørelse. Det skulde glæde mig, om Ministeren ved Lejlighed skulde faa Interesse for disse Forhold og personlig undersøge dem, eventuelt foranledige en klar Ændring af Tjenestemandslovens uheldige Bestemmelser vedrørende Aspiranter.

Einar Simonsen: Inden første Behandling af Finansloven afsluttes, vil jeg berøre et Spørgsmaal, hvis gode Løsning jeg forudser vil volde en ikke ringe Vanskelighed. Jeg tænker her paa det kommende Aars Sukkerordning og derunder i første Række Grundlaget for denne, en tilstrækkelig omfattende Sukkerroedyrkning.

Jeg vil indledningsvis bemærke, at jeg er aldeles enig med Regeringen i dens almindelige Bestræbelse for at holde et stabilt Prisniveau her i Landet, en Bestræbelse, som jeg for øvrigt er sikker paa ikke alene deles af det store Flertal af Rigsdagens Med-

lemmer, men ogsaa deles og paaskønnes af det store Flertal af den danske Befolkning. Men lige saa rigtigt og paaskønnelsesværdigt det er at sætte alle Kræfter ind paa at holde et fast Tag i hele Prisudviklingen, lige saa rigtigt er det, at vil man fastholde og eventuelt fremme en enkelt Produktion, fordi den er af særlig samfundsmæssig Betydning, da vil det være ugørligt at fastlægge et almindeligt Prisstop, idet de stærkt og hurtigt omskiftelige Forhold, vort Erhvervsliv i disse Aar er underlagt, let virker hemmende og ødelæggende for en under normale Forhold stabil og rentabel Produktion.

Jeg er fuldt klar over, at hvis jeg rejser et generelt Krav om en højere Pris for Sukkerroer til Dyrkerne, vil Regeringen straks reagere og bl. a. henvise til den forholdsvist høje Forrentningsprocent, Landbruget paa de sydlige Øer, Lolland og Falster, i de sidste to Aar har kunnet opvise. Det er vel ogsaa rigtigt, at Sukkerroedyrkingen har bidraget til det relativt gode Resultat, Landbruget dernede har givet, men det skyldes igen for en stor Del, at de sidste Aar, bortset fra sidste Sommer, hvorfra der selvsagt endnu ikke foreligger noget Regnskab, har været særdeles gode Aar for Sukkerroedyrkingen vejrsmæssigt set, om man kan sige det saadan. Dette betyder saa overordentlig meget for Rentabiliteten af en i alle Henseender, ikke mindst arbejdsmæssigt, dyr Afrøde, som Sukkerroer til Fabrik nu engang er. I Aar med normalt Høst-udbytte vil det økonomiske Resultat sikkert vise et langt ugunstigere Billede.

Men det er heller ikke selve Prisspørgsmaalet, der er Hovedmotivet til mine Bemærkninger, men derimod dette, at jeg synes, det vil være sørgeligt, ja, næsten skammeligt, hvis vi ikke her i Danmark i den Situation, vi nu engang er inde i, sørger for at udnytte enhver Mulighed for at forøge vor Produktion af Sukker, ikke alene af Hensyn til vor egen Forsyning, men ogsaa af Hensyn til vore nordiske Brødrefolk i Norge og Finland, som har saa umaadelig stor Trang til dette Næringsmiddel. Vi er jo her saa heldigt stillede, at vi, foruden at vi kan hjælpe disse vore Brødrefolk med dette værdifulde Næringsmiddel, kan faa i Bytte nogle for os særdeles vigtige Varer, og det er indlysende, at jo mere vor Produktion af Sukker kan sættes i Vejret, des større bliver den Part, vi kan afse til denne for begge Parter næsten livsvigtige Samhandel.

Jeg vil derfor indtrængende henstille til den højtærede Handelsminister at virke for at skaffe Betingelser for, at Sukkerroer-